

Fotoverslag Oekraïne 2010

Rativci, een dorpje in het uiterste westen van Oekraïne. Ooit was Oekraïne een communistisch land, onderdeel van de USSR (Unie van Socialistische Sovjet Republieken).

De staatsbedrijven, waar iedereen werken en inkomen had, zijn gesloten. Er kwam vrijheid voor in de plaats, maar ook werkloosheid, armoede en corruptie.

In Oekraïne zijn heel veel weeskinderen, die leven op straat of verblijven onverzorgde in oude staatsweeshuizen.

Stichting "The house of Providence" in Rativci vangt kinderen die op straat zwerven op in speciale woonhuizen. In elk woonhuis wonen pleegouders die de kinderen begeleiden, zij zorgen voor ook eventuele medische zorg en dat de kinderen naar school gaan. Voor de opvang van deze kinderen zijn er de afgelopen jaren door World Servants groepen al drie woningen gebouwd. In mei 2009 is met hulp van World Servants begonnen met de bouw van een medisch kinderdagverblijf.

In mei 2010 gaat de groep van de VBG Bethel uit Drachten voor de derde keer naar hetzelfde weeshuis omdat wij met eigen ogen hebben gezien dat het voor deze weeskinderen een wereld van verschil is om hier te mogen leven in plaats van te verblijven in een staatsweeshuis. Hier wonen ze samen met hun broertjes en

	<p>zusjes bij lieve pleegouders, waar ze alle nodige zorg, aandacht, liefde, voeding en onderwijs ontvangen. We beseffen zelf ook meer en meer dat niet gebouwen of staatsvormen, maar liefde het cement is van een samenleving. Dat hebben we daar mogen brengen en mogen halen. <i>Liefde verdubbelt zich bij het geven.</i></p>
	<p>De lokale aannemer en zijn mensen zijn verantwoordelijk voor de bouw. Wij komen hen helpen bij het bouwen, maar er wordt gewerkt volgens Oekraïense bouwtechnieken, met Oekraïense bouwmaterialen, volgens daar gelden de regels en voorschriften.</p> <p>In 2009 hebben wij, met deels dezelfde groep, de beneden verdiepen gebouwd. De aannemer heeft in de tussentijd gezorgd dat de verdieping voor aanwezig is, zodat wij in mei 2010 de bovenverdiepen konden bouwen.</p>
	<p>Als je door het dorp Rativci loopt valt het direct op dat je heel weinig mensen tegen komt op straat. Ieder gezin of familie heeft zijn eigen erf afsloten door middel van hekwerken en schuttingen.</p>

En bij elk huis wordt je welkom geheten door enkele blaffende honden.

De elektriciteitstransport is allemaal bovengronds, zoals het in Nederland vroeger ook was. De netspanning is 220V, net als bij ons. Wel zijn er veel vaker stroomstoringen dan bij ons.

Vanuit Rusland lopen er hele grote ondergrondse gastransportleidingen naar West-Europa. Deze gaan ook door Oekraïne. Zo is er vlak buiten Rativci ook een zwaar beveiligd gastransportstation.

De Locale gasleidingen zijn allemaal, boven de grond en duidelijk zitbaar in de straat. Buiten het dorp, op het platte land en in de bergen, is geen gas beschikbaar en stookt men nog op hout.

Bij iedere woning staat buiten bij het hek de aardgasmeter.

Midden in het dorp staat het gemeentehuis. Waar sinds jaar en dag de Oekraïense vlag (geel-blauw) en de Hongaarse vlag (rood-wit-groen) uit is.

De werkloosheid is in dit gedeelte van Oekraïne heel hoog.

Daarom gaan er s'morgens al heel vroeg mensen met de bus naar hun werk in de stad. Ook gaan er in de zomer mensen als seizoenarbeider naar Hongarije.

Tijdens het bouwproject kwam er een hele grote vrachtwagen met allemaal pallets met nieuwe stenen.

Deze stenen moesten een voor een met de hand worden gelost en worden opgestapeld.

Met z'n allen was deze klus snel geklaard.

Met deze vracht van 12.000 stenen kunnen we weer een paar dagen vooruit met metselen.

De zakken cement wegen 50 kg per stuk. In Nederland mogen, in verband met ARBO-regels, zakken met grondstoffen max. 25 kg wegen.

Het is op de bouw wel uitkijken waar je loopt.

Ondanks de vaak strenge winters, worden de nieuwe woningen en gebouwen niet voorzien van isolatiemateriaal om zo energie te kunnen besparen.

Pasop! Er is geen afscherming of railing.

Rond de bouwplaats kom je overal stukken asbestplaten tegen. Ook in het dorp zie je volop asbest. Bijvoorbeeld als dakbedekking en erfscheiding. Zelfs op onverharde zand weg vonden we stukjes asbest tussen het puin. In Oekraïne kent men de gevaren van asbestvezels nog niet.

Al het plastic werd keurig verzameld en op een grote hoop gegooid. En voordat we het konden bedenken stond alles in de fik. En moesten we het werk tijdelijk staken omdat we moesten wijken voor de stinkende rook. Hoezo schadelijke stoffen?

In dit deel van Oekraïne (Karpaten) is een grote werkloosheid. Iedere familie heeft wel een tuin om o.a. aardappelen, kool, bieten, wortelen te verbouwen voor eigen gebruik. Hier en daar zie je zelfs een kas waar ook paprika's en tomaten worden gekweekt.

Sommige pakken het groter aan en verkopen de verbouwde groenten op de markt.

Ook buiten het dorp zijn stukken landbouw grond. Waar vooral oudere mannen en vrouwen, s'morgens vroeg al, aan het werk zijn.

Een reinigingsdienst die wekelijks de vuilnis komt ophalen is er niet. Achter iedere woning vind je een plek of een ton waarin o.a. het huisvuil wordt verbrand.

Een centrale rioolleiding, waar de toiletten op kunnen worden aangesloten, is er in Rativci niet. Bij het weeshuis zijn alle toiletten aangesloten op een verzamelput, de zogenaamde beerput. Deze put wordt wekelijks geleegd door een heel bijzondere tankauto. De inhoud wordt vervolgens over het land verspreid. Hoezo hygiënisch!

Het toiletpapier mag niet worden doorgespoeld, maar moet in een speciale emmertje worden gedeponeerd. Iedere morgen worden de emmertje geleege in de brandton. En in de fik gestoken ongeacht de windrichting.

In Rativci is geen openbaar waterleidingnetwerk. Het water wordt met een pomp diep uit de grond gehaald. En in een tank opgeslagen.
In het dorp zie je hier en daar nog een huisje met een waterput.

De kwaliteit van het water is voor de lokale bevolking voldoende.
Als wij het ongekookt zouden drinken, dan raken onze maag en darmen van streek. Het weeshuis beschikt over een eigen filterinstallatie waar het grondwater wordt omgezet in drinkwater.

De Oekraïense werkwijze is duidelijk anders dan dat we in Nederland gewent zijn. Men plaats geen profielen, raam- en deurkozijnen. Men bouwt geen grote steigers aan de buitenzijde, maar werkt van binnen uit. Opletten dat je niet naar beneden kukelt.

Een emmertje met cement, een troffel, een bijl en een waterpas, dat is alles wat de metselaar nodig heeft.

De Oekraiense bouwvakkers metselden de hoekpunten op.

Ook de aannemer, de baas, werkt volop mee. De voertaal op de bouwplaats is Hongaars of Oekraiense. Dus het technisch overleg loopt via een tolk. Maar met gebaren van handen en voeten kun je ook goed communiceren.

Een zigeunerin komt langs om shirts en broeken te verkopen aan de lokale jongeren.

Er is nog veel handwerk, zoals het grasmaaien met een zeis.

Om alle stenen en metselspecie boven te krijgen heeft de aannemer en zijn mensen een steile loopbrug gebouwd.

Voordat met het metselen kan worden begonnen moeten de stenen allemaal met kruitwagens naar boven worden gereden.

Het zand dat nodig is voor het maken van de metselspecie wordt met een vrachtwagen aangevoerd.

Bij het kiepen van de lading lekt er nogal wat olie op de grond.

Volgens de Oekraïense chauffeur is dat niet erg en strooit er een hand vol zand overheen.

Zelfs een eenvoudige schaftkeet voor de pauzes is aanwezig op de bouwplaats.

Naast het bouwen en het kinderwerk hebben we ook diverse cultuur uitstapjes gemaakt

In kleine groepjes gaan we op bezoek bij een paar gezinnen in het dorpje Rativci.

We worden gastvrij ontvangen. En we krijgen allerlei zelf gemaakt eten en drinken aangeboden. Zodra je achter de voordeur mag kijken zie je pas echt de grote verschillen. Zo is een groepje op bezoek geweest bij een grootmoeder en haar kleinkinderen die nauwelijks kon rondkomen.

Een ander groepje is op bezoek geweest een gepensioneerde spoorwegmedewerker.

Uit dankbaarheid dat wij, in eigen vrije tijd en op eigen kosten, naar het weeshuis in Rativci waren gekomen om daar te bouwen, had men een een tafel vol met allerlei gebak, hapjes, koffie, wijn en fris voor ons klaar staan.

Aan de zuidzijde van bijna ieder huis zie je wel druivenstruiken groeien. Deze druiven worden vaak gebruikt om er wijn van te maken.

Ook de kinderen vonden het heel leuk dat we ze thuis kwamen op zoeken.

Ook hebben we een kijkje genomen op een markt in stad. Daar is dan ook alles te koop wat je in de plattelands dorpjes niet te krijgen is.

van auto's en auto-onderdelen,

Gereedschap, bouwmaterialen en huishoudelijke artikelen

Fruit en groenten, zoals aardappelen, uien en wortels

Huisdieren en kleinvee; bijvoorbeeld geiten, kippen, kuikens en eenden.

World Servants is actief in de Trans Karpaten, in het westen van Oekraïne.

Dit is het gebied wat grenst aan Hongarije en Roemenië.

Het feit dat de Oekraïne een van de armste landen in Europa is geworden, als gevolg van de economische recessie, is ook in dit gebied goed merkbaar

We hebben ook een bezoek gebracht aan een staatsweeshuis. Het is niet duidelijk of het allemaal wel echte weeskinderen zijn. Of zijn het kinderen die de dupe geworden van; echtscheiding, huiselijk geweld, alcohol en drugsmisbruik etc.

We waren erg onder de indruk van het slecht onderhouden gebouw, de vieze doordringende lucht en het gedemotiveerde personeel.

In dit staatsweeshuis worden vooral jongens opgevangen. De jongens kijken bezorgd. Tot hun 18^e kunnen ze (intern) een opleiding volgen. Op je 18de verjaardag krijg je € 100,= en wordt je op straat gezet, midden in de grote boze wereld. De jongen in de rode trui wordt over 5 dagen 18 jaar. Hij spreekt opvallend goed engels en wil proberen om naar zijn oom in Amerika te gaan.

Ook hebben we een bezoek gebracht aan de Oost Europa Zending in Beregowo

De OEZ bemiddeld bij het vinden van adoptie ouders voor weeskinderen.

Achter de huizen is vaak nog een groot erf, met onder anderen een groentetuin en boomgaard.

Naast het verbouwen van groente en het kweken van fruitbomen tref je ook vaak een of meerdere varkens aan. Deze dieren worden in het voorjaar gekocht, gedurende de zomer en najaar vet gemest om voor de kerst te worden geslacht.

Ook zijn we bij een christelijk weeshuis voor meisjes geweest. Daar werden we gastvrij ontvangen.

Hier was alles kleurrijk aangekleed en hadden de meiden zichtbaar plezier. De oudere meiden kregen hulp bij het zoeken van werk en begeleiding als ze extern gingen wonen. De meiden verkering kregen mochten ook bezoek ontvangen van hun vriend.

Een paar middagen hebben we niet gebouwd, omdat we met z'n allen het kinderwerk gingen verzorgen.

Dat werd gedaan in en rond de plaatselijke basisschool.

Hier gaan de kinderen eerst naar de kleuterschool (kindergarten). En tot 14-15 jaar naar de basisschool.

De eerste keer waren er ongeveer 80 kinderen. De laatste middag waren er ruim 100.

De kinderen werden in twee groepen verdeeld.

Buiten werd het verhaal van de ark van Noach en de regenboog verteld.

De kinderen vonden het leuk dat Noach en z'n zonen druk bezig waren om de ark te bouwen.

Naast de kinderen uit het dorp waren er ook een aantal zigeuner (Roma)-kinderen, die op een afgelegen plek buiten het dorp wonen. Zelfs op het schoolplein zie je dat deze kinderen worden buiten gesloten.

Het verhaal werd verteld in het Engels en vervolgens door een van de juffen of door de tolk vertaald in het Hongaars.
In dit deel van de Oekraïne hoorde vroeger bij Hongarije. Daarom is men in de grensstreek tweetalig, Hongaars en Oekraïense.

Buiten worden allerlei spelletjes gedaan.
Zoals voetbal, volleybal, zaklopen, touwspringen, spijkerpoepen etc.

Soms is het wel lastig om het uit te leggen, door het spijkerpoepen een keer voordoen hebben de kinderen veel plezier.

De kinderen genoten van het knutselen.

Temeer omdat er op school het weinig materiaal beschikbaar is zoals kleurpotloden, stiften, kleurplaten en gekeurd papier.

Het maken van een foto met een digitale camera vonden ze allemaal het interessant.

Even lachen en dan samen het resultaat bekijken.

Het krijgen van een ballon of het uitzoeken van een paar stickers vinden alle kinderen geweldig.

De klaslokalen zijn klein en stoffig. Het meubilair is erg oud. De inrichting van de lokalen en wandplaten doet denken aan een museum.

Alleen de doorgaande weg is verhard.
Na een regenbui, valt het op hoeveel grote gaten er in de weg zitten.

Zand-, en grindwegen veranderen in een enorme modderpoel.

De gemiddelde dorpsbewoner heeft één koe. Sommigen zelfs twee. Maar men heeft meestal geen eigen weiland waar de dieren kunnen grazen.

Daarom gaat de koeien als kudde, onder toezicht van een zigeunerjongen met een hond, naar de vlakten buiten het dorp om daar te grazen.

De arme mensen, die geen koe kunnen betalen, hebben vaak een paar geiten om te kunnen melken.

Hier kom de kudde koeien s'avonds terug in het dorp.

Boe, boe, ...de overige weggebruiker moeten goed uitkijken!

De herder komt twee keer per dag terug met de kudde, omdat de koeien door de vrouw des huizes moet worden gemolken.

Elke koe weet precies bij wel huis hij moet zijn.

Bij een World Servants project is het heel normaal dat iedere deelnemer ook deelneemt aan alle werkzaamheden.

Dus ook vrouwen werken mee op de bouw en gaan metselen.

Als de muren hoger worden moet je op een steiger staan te werken. Een steiger dat is meer dan een aantal verticale palen met 3 planken er over heen.

De weeskinderen hebben nog steeds veel plezier op de trampoline die de groep 3 jaar geleden heeft meegenomen uit Nederland.

Maar ook met een paar stukjes stoepkrijt zijn ze dankbaar en blij.

Voor de opvang van de weeskinderen zijn er de afgelopen jaren door verschillende World Servants groepen al drie woningen gebouwd. Het casco van de 2^e woning (links) is in 2005-2006 gebouwd. De 3^e woning (rechts) is eind 2009 in gebruik genomen. In 2009 is gestart met de bouw van het medisch kinderdagverblijf (midden).

Met behulp van een lange, met water gevulde, doorzichtige slang wordt door de aannemer gecontroleerd of de stenen op gelijke hoogte zitten.

Deze ladder is door een van de bouwvakkers gemaakt. Grote stappen snel boven!!!

In het dorp Rativci is alleen de doorgaande weg verhard. Maar er zitten wel bijzonder grote gaten in het asfalt.

Ook ontbreken de straatlantaarns, daarom is het onverstandig om s'avonds nog de weg op te gaan.

De overige wegen zijn zandpaden die na een stevige regenbui veranderen in een modderpoel

De mensen die je op straat tegen komt kijken somber en bezorgd.

Af en toe kom je een stel zigeuners (Roma's) tegen die groeten vaak wel heel vriendelijk. Buiten het dorp is een zigeunergemeenschap.

Veel vervoer wordt nog met paard en wagen gedaan.

Boven de uitsparingen in de muren, waar later de deur- en raamkozijnen komen, moeten betonbalken worden gestort.

De aannemer maakt de ijzeren bewapening en de bekisting.

En met z'n allen wordt de meters lange bekisting gevuld met beton. De beton wordt emmer voor emmer naar boven (ca. 5,5 meter hoogte) gebracht.

Het hoogste punt is bereikt, de Nederlandse vlag mag uit!

Wij hebben ons doel bereikt.
Als wij terug zijn in Nederland, werken de aannemer en zijn mensen verder met dit gebouw.

In de plaatselijke "buurtsuper" moet eerst alles worden uitgeteld of worden afgewogen. Met een telraam wordt heel rap uitgerekend wat het totaal gaat kosten.
Het is opvallend hoeveel sigaren en alcoholisch drank hier te koop is.

Met de groep zijn we ook naar Csaszloc, een klein dorpje in de omgeving geweest. Daar is in 2008 een World Servants jongerengroep (16 tot 23 jaar) 3 weken actief geweest. Zij hebben daar samen met de aannemer een oud gebouw van voormalig ziekenhuis grondig gerenoveerd en omgebouwd tot een kleuterschool.
Goed onderwijs is van essentieel belang.

Ook hier is het terrein rondom voorzien van een schutting van asbestplaatje